

ab Ordinariis, iudex ecclesiasticus, a Rege illius Regni, ut infra dicendum, nominatus, & delegatus, & pro tempore, ejus arbitrio nominandus, & delegandus, tanquam ordinarius, de causis civilibus, & criminalibus illorum, ut postea dicitur, cognoscat, ne aliter hujusmodi persona, & jura sine providentia remaneant. A sententia Ordinarii ad Metropolitanum appelleretur, servata itidem in omnibus forma, in antedicti Concilii decretis constituta.

Qui iudex causas appellationum a sententia Metropolitanis cognoscere debet.

§.3. Postquam vero Metropolitanus in causa pronunciaverit, vel in secunda instantia, quoad sententias suorum suffraganeorum, vel in prima, quoad causas propriæ Diocesis, possint partes, vel earum altera, provocare ad eum virum, in jure Canonico Doctorem seu Licentiatum, nobilium Universitatum more, diligenti examine præcedente, promotum, & in Ecclesiastica dignitate constitutum, a charissimo Filio nostro Carolo VI. in Romanorum Imperatorem electo, & Sicilia Rege, ejusque in Regno Siciliae ultra Pharus successoribus, aut de eorumdem mandato, ex concessione Sedis Apostolicæ deputatum, & delegatum, & in posterum ab ipso, ejusque in eodem Regno successoribus, aut de eorumdem mandato deputandum, & delegandum: quem eo ipso delegatum auctoritate Sedis Apostolicæ constitutum, & pro tempore constituendum, recognoscimus, & firmamus, ut causas Ecclesiasticas antedictarum appellationum in prædicto Regno Siciliae ultra Pharus cognoscere, aliisque inferius exprimenda peragere possit, servatis tamen præmissis, aliisque inferius explicandis, itaut quicquid aliter sive scienter, sive ignoranter fieri contigerit, ipso jure nullum irritumque sit.

Remedia pro his, qui se a sententia ejusdem primis iudicis appellationum gravati sentiant.

§.4. Si vero antedictus iudex gravamen inferat, vel quomodocumque partes, sive earum altera, gravatas ab ejusdem sententia seu Decreto sese senserint, tunc, ut appellationis atque extreme provocationis remedio, omnibusque legum atque Canoniarum sanctionum auxiliis Christiani fideles prædicti Siciliae Regni uti, & frui possint, eademque remedia, juris ordine servato, sicut oportet, experiri, idem charissimus in Christo Filius Siciliae Rex, ejusque successores in perpetuum, vel aliter de ejusdem, aut de ipsius successorum mandato, sedulo providendum, ut apertum, atque patens in omni tempore tribunal, seu curia: in qua tamen vir, etiam in dignitate Ecclesiastica constitutus, atque, ut supra, in utroque jure licentiatum seu doctorem, deputatus, & delegatus cum tribus aliis assessoribus, in utroque jure versatis, eodem pariter modo, uti supra, deputandis, & nominandis, jus reddat, atque primum diligenter expendat, an appellatio rejici, vel admitti debeat, & quibus clausulis causa committenda sit. Quoties vero causa fuerit visa digna ulteriori cognitione, eam primo cognoscat, & judicet idem modo dictus iudex, a quo ulteriori cognitione digna decreta est, adhibito eorumdem assessorum consilio. Quod si post hæc res adhuc ulteriori discussione opus habeat, nec his finita sit, eadem coram altero idoneo Ecclesiastico iudice, ut supra, cum assessoribus vel consiliariis nominando, discutatur, & ita deinceps, ita tamen, ut causa in quacumque instantia coram iudice Ecclesiastico semper pertractetur, & in omnibus, juris ordine servato, terminetur.

§.5. Appellantes in una causa, omnino subiecti remaneant, quoad alias causas, jurisdictioni suorum Ordinariorum, a qua eximi nec a Metropolitanis, nec a delegato possint, nisi in casibus a jure Canonico præscriptis.

Appellantes in una tantum causa in reliquis appellare non censentur.

§.6. In causis, in quibus conservatores Regularium decretum vel sententiam tulerint: qui se ab illis gravatum existimaverint recursum similiter habere poterit ad antedictum Delegatum: qui quidem, si, inspectis utriusque partis iuris, appellationem duxerit admittendum, ipse in talis cause cognitione, prout juris fuerit, procedet: sique partes, vel earum altera, de gravamine ab ejus iudicatu, sibi illato, conquereretur, id servetur, quod supra de appellationibus a decreto vel sententia iudicis delegati statutum est. Ceterum prædicti conservatores in violatæ servare debeant præscripta in constitutionibus felicis recordationis Innocentii PP. IV. Alexandri IV. Bonifacii VIII. Gregorii XV. aliorumque nostrorum Prædecessorum, necnon in Concilii Tridentini decretis sub penis ibidem contentis.

De Cause Regularium.

§.7. Appellationes nunquam recipiantur, nisi per publica documenta, realiter exhibenda, prius constituta, appellationem a sententia definitiva, vel habente vim definitivam, aut a gravamine, quod per definitivam sententiam reparari non possit, vel quod præjudiciale sit in casibus, a jure non prohibitis, per legitimam personam, & intra statuta tempora, fuisse interpositam aut prosecutam; nec præterquam in casibus, a jure permittis, dum causa coram inferioribus iudicibus pendet, ante definitivam sententiam, vel vim definitivam habentem, de gravamine, quod asseratur illatum, superiores cognoscere possint, licet citra præjudicium ordinarii cursus cause, sese id facere declarent. Nec ad hunc effectum liceat eis inhibere, aut etiam simpliciter mandare, ut ipsi copia processus mittatur, etiam expensis appellantis vel recurrentis, nisi in casibus a jure permittis.

Appellationes quomodo recipiende.

§.8. Inhibitiones, post appellationes, sicut præmittitur, admittis, non concedantur, nisi cum insertione tenoris sententiae aut decreti, a qua, vel a quo provocatum fuerit; alias inhibitiones, & processus, & inde secuta quacumque, sint ipso jure nulla, eisque impune liceat non parere. Sed si appellans asserat, sententiam vel decretis, sive appellationis interpositæ, exemplum authenticum habere se non posse culpa iudicis, a quo, vel a quo, tunc sive Metropolitanus, sive præfatus iudex Ecclesiasticus delegatus, respective, injungat iis, ad quod pertinet, ut, soluta actorum mercede, exemplum in forma probante tradatur appellanti, intra brevem terminum: & interim nihil novi coram iudice, a quo, contra appellantem attentetur.

Inhibitiones post Appellationes admittis quomodo concedende.

§.9. A decretis Ordinariorum, in visitatione, vel pro correctione morum editis, nullus sit appellationi locus, quoad effectum suspensivum, nisi cum visitator, citata parte, & adhibita cause cognitione, judicialiter processerit, & in aliis casibus a jure permittis.

De Appellatione a Decretis Ordinariis in visitatione editis.

§.10. Cum a gravamine, quod per definitivam reparari nequeat, vel quod præjudiciale sit, appellatur, nonnisi visis actis, ex quibus apparet de gravamine, appellatio admittatur, aut inhibito vel proviso ulla concedatur.

De appellatione a gravamine per definitivam sententiam non reparando.

§.11. In causa indebitæ carcerationis, quatenus

De Inhibitionibus expedienda.

tenus sit secuta cum mandato iudicis verbali, possit iudex appellationis expedire inhibitiones, vigore appellationis confiso, sive per depositionem duorum testium, vel mandato, sive per documentum notarii, vel custodis carcerum, de carceratione. In causis vero comminate injunctæ carcerationis, vel torture, vel excommunicationis, non expediantur inhibitiones generales, & indefinitæ, sed tantum compulsorias pro transmissione copie actorum, ad effectum cognoscendi, an sit deferendum, nec ne, appellationi, adjuncta in dictis literis compulsoriis inhibitione, ut interim iudex, a quo, ad ulteriora non procedatur: & quatenus visis actis resultet evidens gravamen, tunc admittatur appellatio cum inhibitione, & causa cognoscatur coram iudice, ad quem. Si vero de hujusmodi gravamine non constet, remittatur causa ad iudicem a quo, cognoscenda in prima instantia.

De actibus originibus primæ instantiæ a Notario mittendis.

§.12. Acta originalia primæ instantiæ notarius sive actuaris mittere ad iudicem appellationis minime cogatur, nisi natura ipsa cause id flagitet, aut probabilis aliqua falsitatis suspicio incidat, quæ judicialiter appositæ ab interesse habentibus fuerit: & tunc post terminationem cause statim remittant ad Ordinarium, & in ejus curiæ tabulario asserventur.

De carcerato appellante.

§.13. Causa appellationis pendente, appellans, in eodem, ubi reperitur carcere, permaneat, quoad iudex, ad quem cause cognitio devolvenda est, visis actis, causaque cognita, aliter decreverit: & tunc quidem si a decreto secundi iudicis, vim definitivam habente, appellatum fuerit, nihil ipse interim mandare, aut pro decreti sui executione attentare poterit, donec per iudicem superiorem aliter fuerit ordinatum: exceptis tamen casibus, in quibus aliter a jure statutum sit, & in quibus appellatio contra decretum excarcerationis, effectum tantum devolutivum, favore libertatis, producit.

De censura Ecclesiastica in appellationem prolata.

§.14. Censura Ecclesiastica, in appellatorem prolata, revocari aut nulla declarari per iudicem appellationis, etsi is sit delegatus, non possit, nisi prius auditis partibus, & causa cognita; & tunc, si eam esse justam confiterit, ad iudicem, qui excommunicationem protulit, remittatur appellans, & ab ipso juxta sacros Canones beneficium absolutionis, si humiliter petierit, debitamque emendationem præstiterit, obtineat. Si vero injustam esse appareat, iudex appellationis absolutionem concedat. Et si dubitatur, an iusta fuerit, vel injusta, quamvis honestius sit, ut ad excommunicatorem intra brevem aliquem competentem terminum, eisdem præfigendum, absolvendus remittatur, iudex nihilominus appellationis, hoc casu, per se poterit cum absolvere.

De absolutioe ad cautelam.

§.15. Absolutio ad cautelam, nonnisi servatis de jure servandis, cum dubitatur de nullitate excommunicationis vel ab homine prolatae, vel a jure inflatae, si dubium facti, vel probabile dubium juris occurrat, concedenda erit, tanquam ad breve tempus, cum reincidentia, necnon præfata per excommunicatum cautione de stando juri, & parendo mandatis Ecclesiæ. Quod si, juxta formam a jure præscriptam, apparebit, aliquem ob manifestam offensam excommunicatum fuisse, debitam etiam satisfactionem præstare, necnon ob contumaciam ma-

nifestam, expensis quoque satisfacere, & cavere de iudicio sibi coram excommunicatore, tenebitur, priusquam antedictam absolutionem obtineat. Præterea hujusmodi absolutiones cum reincidentia, a iudice appellationis, etiam si sit antedictus iudex, committantur ipsis Ordinariis excommunicantibus, cum clausula, ut intra tres dies absolvant, censuratos; dummodo tamen excommunicati in eodem loco sint, ubi degant Ordinarii. Quod si in eodem loco non sint, vel si Ordinarii præsentis, & requisiti, absolvere recusaverint vel neglexerint, absolvantur a confessorio juxta formam ejusdem commissionis, a iudice appellationis, ut præferuntur, expedienda. Ceterum commissiones prædictæ de absolvendo, non ipsis Ordinariis immediate, & personaliter, sed eorumdem cancellariis præsentari debent, ut reverentia, Episcopis debita, facta testis servetur, & a presentatione, cancellario facta, prædicti tres dies numerari debeant. Cedulae autem, in casu absolutionis obtinenda ad certum tempus cum reincidentia, quatenus affixi fuerint, non amoveantur; sed dumtaxat tegantur, testisque remaneant durante termino, in absolutione præfixo: salva tamen praxi, ibidem servata de eorumdem in nonnullis casibus amotione.

De appellatione a sententia definitiva in verum contumacem prolata.

§.16. A sententia definitiva, contra verum contumacem prolata, appellatio non recipiatur, nec inhibito, aut alia quævis provisio, durante contumacia, concedatur.

De appellatione in Causis Criminalibus & sententia Ordinariæ.

§.17. Ubi in causis criminalibus Ordinarii locorum processerint ex officio, si ab eorumdem sententiis appellatio vel ad Metropolitanum, vel ad prædictum iudicem interposita fuerit, tunc procuratores Fiscales Curie Metropolitanæ vel tribunalis præfati, Delegati, actoris vices gerant, & instantias, aliosque actus, desuper necessarios, peragant, & prosequantur, ut prædictorum Ordinariorum sententiæ confirmationem, & executionem, si ita fuerit iustitia consonum, obtineant. Quod si, dictis Procuratoribus Fiscalibus non citatis vel auditis, contrarias sententias in gradu appellationis proferri contigerit, istæ prorsus nullæ sint, ac irritæ cum omnibus actis gestis; quinimmo præcedentes Ordinariorum sententiæ executioni mandentur, perinde ac si appellatio ab ipsis interposita nullatenus fuisset.

De pauperibus litigantibus.

§.18. Pauperibus litigantibus condonentur sportulæ, & emolumenta quacumque, etiam cancellario, alioquin debita. Aliæ itidem quacumque expeditiones gratis dentur, ac etiam copie publicorum instrumentorum sive testamentorum, necnon regesta, & copie actorum, transmittendorum ad iudicem appellationis: & hæc in causis tam civilibus, quam criminalibus. Quo vero ad probationem paupertatis, ea summarie fiat per testes, gratis similiter examinandos: & quoad ipsam paupertatem, stetur arbitrio iudicis.

De Causis criminalibus Regularium.

§.19. In criminalibus causis Regularium, quando deliquerit intra claustra Tridentini Concilii, & peculiarium illius ordinis, quem quisque delinquens professus fuerit, constitutionum dispositio exacte servetur. Quod si delinquant extra claustra, vel extra Monasterium dequant, ab Episcopis, juxta ejusdem Concilii Tridentini, Apostolicarum Constitutionum præscriptum, judicentur, & puniantur. Qui vero ab Episcopo

spolitionibus, etiam per nos ipsos, & successo res nostros Romanos Pontifices factis, & faciendis, concessis, & concedendis, minime comprehendendi: sed statuimus, easdem has literas, tanquam ad Ecclesiarum Siciliae tranquillitatem & pacem a nobis editas, semper omnino excipiendas: & quidquid fecus super his, ut praefertur, per nos approbatis, a quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, irritum, & inane decernimus, non obstantibus consuetudinibus, privilegiis, & indultis, quomodocumque in contrarium praemisforum alias concessis.

Nemo has literas infringere audeat.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae Constitutionis, concordiae, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicae millesimo septingentesimo vigesimo octavo, tertio Kalendas Septembris, Pontificatus nostri Anno Quinto.

CCXXXIV.

Dat. 30. Aug. 1728. An. V.

Confirmatur Instrumentum quoddam Emphyteuticum super Abbatia S. Clementis in Piscaria, nullius Dioecesis, Provinciae Theatinae, inter Eminentissimum, & Reverendissimum Cardinalem Finy, & Congregationem Caeslinorum, & pro ea, Abbatem, & Monachos Monasterii S. Spiritus de Murrone, eisdem Congregationis confectum.

Hac Abbatia S. Clementis nono Ecclesiae saeculo a Ludovico Pio Imp. fundata, ab omni Episcoporum quorumcumque jurisdictione immunis declarata fuit ab Hadriano IV. & Alexandro III. Et Caeselinus III. soli Romanae Ecclesiae subiectam, atque ab omnium Ecclesiarum seu personarum iugo liberam esse decrevit, ubi praeter Abbatem nullus alius exercere possit jurisdictionem. Horum Pontificum, & aliorum similes Constitutiones collectae reperiantur inter Rerum Italicarum scriptores Tom. 2. part. 2. De aliis jurisdictionibus Abbatia S. Spiritus de Murrone, cui haec S. Clementis tanquam si radicatus in eius Abbate fundata fuisset, vide S. Caeselinus V. Const. ed. 1294. Nov. 13. P. 1. Urb. V. Const. ed. 1363. Feb. 23. P. 1. Eugen. IV. Const. ed. 1434. Octob. 28. P. 4. &c.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Faci expos. tio.

Exposuit nobis nuper dilectus filius noster Franciscus Antonius S. R. E. Presbyter Cardinalis Finy nuncupatus, quod ipse, ut suam, ac Monasterii Abbatiae nuncupati Sancti Clementis in Piscaria nullius Dioecesis Provinciae Theatinae Sancti Benedicti, seu alterius ordinis, quod in commendam ad sui vicium ex concessione, & dispensatione Apostolica obtinet, conditione efficeret meliorem, prava opportuna facultate, & licentia sibi a Nobis die duodecima Mensis Januarii proximi

praeteriti per Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum eisdem S. R. E. Cardinalium Concilio Tridentini Interpretum ad id attributa omnia, & singula bona, res, & Jura ad praedictum Monasterium quomodolibet spectantia cum jurisdictione tam spirituali, quam temporali ab eo quomodolibet dependente Congregationi Monachorum Caeslinorum dicti Ordinis Sancti Benedicti, ac pro ea dilectis Filiis Modernis, & pro tempore existentibus Abbatibus, & Monachis Montis Sancti Spiritus de Murrone in vicinis Civitatis Sulmonen sita, quod caput, & praecipuum Monasterium praefatae Congregationis Monachorum existit, & in quo Abbas Generalis eisdem Congregationis Monachorum residere consuevit, & in Emphyteusim perpetuam sub annuo Canone quadringentorum sexaginta trium scutorum monetae Romanae praeter, & ultra alia octoginta septem scuta parisi monetae, quae ex locis Montium Camerae nostrae Apostolicae non vacabilium in Alma Urbe nostra consistentium ad praedictum Monasterium Sancti Clementis in Piscaria pertinentibus quotannis retrahuntur, ipsique Franciscus Antonio Cardinali eisdem in Monasterio hujusmodi successoribus perpetuo remanere debent, ac simul cum praedictis quadringentis sexaginta tribus scutis annuam summam quingentorum quinquaginta scutorum hujusmodi in totum constituunt, cum diversis partibus, & conditionibus concessit per solemne, ac publicum die v. Mensis Aprilis novissime elapsi desuper stipulatum Instrumentum, quod subinde nempe die viii. Mensis Maii subsequens a Capitulo Generali totius Congregationis eorundem Monachorum, tunc temporis in memorato Monasterio Sancti Spiritus de Murrone congregato per aliud simile confectum Instrumentum in omnibus, & per omnia ratificatum, acceptatum, & approbatum fuit, & alias prout uberior continetur in binis Instrumentis hujusmodi tenorum qui sequuntur primi &c.

Instrumentum praedictum.

In nomine Domini Amen. Praesenti publico Instrumento cunctis ubique pateat evidenter, & sit notum, quod anno salutiferae SSNI Domini Nostri Jesu Christi MDCCXXXVIII. Indictione sexta, die vero quinta Mensis Aprilis tempore Pontificatus Sanctissimi in eodem Domino Nostro Jesu Christo, Patris, & Domini Nostri Domini Benedicti divina providentia Papae XIII. Eminentissimus, & Reverendissimus Dominus D. Franciscus Antonius S. R. E. Cardinalis Finy mihi &c. cognitus agens infra scripta omnia, & singula uti Modernus Abbas Commendatarius Abbatiae Sancti Clementis in Piscaria sita in Provincia Theatina nullius Dioecesis, & vigore benignae permissionis, & licentiae desuper obtentae a Sanctissimo Domino Nostro Papa Benedicto XIII. feliciter regnante per medium Sacrae Congregationis EE. & RR. D. D. S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum prout ex rescripto in calce praecum prelibato Sanctissimo Domino per Eminentiam suam, proutquam ad dignitatem Cardinalitiam promoveretur porrectarum extenso, atque per Eminentissimum, & Reverendissimum D. Cardinalem Curtium Origo eisdem Sacrae Congregationis Praefatum subscripto sub die duodecima elapsi Januarii, quod ad effectum in praesenti Instrumento inferendi mihi &c. originaliter

traditur tenoris inferius registrandi sponte &c., ac alias omni modo meliori &c. supradictam S. Clementis in Piscaria Abbatiam cum Territorio separato, ac jurisdictione fere Episcopali super quinque Terris, Alanni, nempe Pietratici, Castiglioni, Turris Passerum, & Bolognani, & cum jure, possessione, & exercitio etiam jurisdictionis laicalis civilis in dicta Terra Bolognani, Ecclesiamque, Palatium, & bona quaecumque tam mobilia, quam stabilia fomentum, omniaque alia cujusvis generis, & speciei ad eandem Abbatiam quomodolibet, & sub quovis nomine, & titulo spectantia, & in ea illiusque Territorio ac alias ubilibet posita, & existent, usus, commodatibus, fructibus, redditibus, & proventus decursis, pendentibus, & maturatis a die prima Januarii proximi, necnon privilegiis, & facultatibus ad libitum administrandi, & meliorandi bona eisdem Abbatiae, intentandi, prosequendi, & terminandi Lites pro recuperandis eisdem Abbatiae bonis: & juribus a quopiam forte occupatis, & usurpatis, & cum libero exercitio dictae jurisdictionis laicalis in praedicta Terra Bolognani, & cujusvis alterius jurisdictionis civilis cujuscumque generis, quas dicta Abbatia de praesenti habet, aut in futurum habere poterit, atque cum omnibus Privilegiis, exemptionibus, & praerogativis, quibus gaudet, & potitur Abbas Commendatarius dictae Abbatiae S. Clementis retinendis, fructibus, & exercendis per Reverendissimum Patrem Abbatem Murronen. pro tempore cum omnimoda, & totali independentia non solum ab eodem Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinali Finy moderno, sed, & ceteris Abbatibus Commendatariis pro tempore eisdem Abbatiae, absque eo quod a quopiam possit sub quovis praetextu, causa, ingenio, vel posito colore &c. praetendi, peti, & obtineri recursum aliquod adversus Abbatem Murronen. pro tempore super rebus concernentibus interesse dictae Abbatiae, gubernium Ecclesiae, & exercitium dictae jurisdictionis, quae poterit, & debebit per D. Patrem Abbatem Murronen. haberi, retineri, & exerceri, perinde ac si omnimoda jurisdicatio quasi Episcopalis esset in ipso P. Abbate Murronensi radicatus fundata, eo modo, & forma, quibus residet in eodem Eminentissimo Abbate Commendatario, atque cum omnibus, & singulis aliis facultatibus necessariis, & opportunis, nihilo penitus excluso, neque excepto, & reservatis tantummodo ad ipsius Eminentissimi D. Moderni Abbatiae Commendatarii, aliorumque ejus in dicta Abbatia successorum, Locis montium hic in Urbe ad eandem Abbatiam spectant, quae in praesenti concessione non comprehendantur, nec comprehensa esse intelligantur, & non alias &c. ad corpus, & corpora non autem ad mensuram, & pro tantis, quanta eadem bona sunt, in Emphyteusim perpetuam, & perpetuo duraturam, & valituram, etiam quoad omnes in dicta Abbatia pro tempore Abbates successores omni meliori modo &c. locavit, atque concessit &c. Reverendissimo P. Abbati, & RR. Monachis Caeslinis Venerabilis Monasterii Murronenfis, vulgo nuncupati la Badia di S. Spirito in vicinis Sulmonae, quod Monasterium est Caput Venerabilis Congregationis Caeslinorum, & in eo tanquam Abbas residet Reverendissimus Pat er

Abbas Generalis eisdem Venerabilis Congregationis, licet absentibus pro eis praesente Reverendissimo P. Abbate D. Caesellino Galliano tanquam Procuratore Generali eisdem Venerabilis Congregationis Caeslinorum, sicuti constat ex Literis Patentibus ad ejus favorem expeditis quarum copia collationata praesentibus in seritur, tenoris inferius registrandi, pro eadem Venerabili Congregatione ad effectum, de quo infra, nihilominus ad abundantiore cautelam de rato in forma, & de faciendo cuncta infra scripta ratificare in proximo Capitulo Generali eisdem Venerabilis Congregationis, & dictae ratificationis Instrumentum in actis mei &c. existendo promittente libere &c. ita praedictae alias &c. Resque uti Procuratore ad hunc effectum specialiter, atque capitulariter constituto per DD. Reverendissimum P. Abbatem, & RR. Monachos Murronen. ex Instrumento rogato per D. Paulum de Amicis Notarium publicum a Pratalis rogatum sub die 12. Januarii proximi, cujus copia publica interisue legalitatis munita mihi &c. tradita praesentibus inferenda tenoris inferius registrandi, & in vim dictae praesertae Pontificiae licentiae acceptandi, & una me cum Notario legitimam stipulante: Et ex causa, & titulo concessionis hujusmodi in Emphyteusim dictus Eminentissimus, & Reverendissimus D. Cardinalis Finy Abbas Commendatarius praesens pro se, & successoribus in eadem Abbatia virtute dictae Pontificiae licentiae, ut supra obtentae cessit quoque, & renunciavit &c. favore dicti Venerabilis Monasterii, & RR. Monachorum Murronenfis, ut supra absente stipulante praedicta interventioe omnia, & singula jura &c. nullo jure &c. nisi directo dominio, & proprietate bonorum eisdem Abbatiae, atque infra scripto anno perpetuo Canone, pactisque, Capitulis, conventionibus, promissionibus, caducitatibus, & aliis inferius exprimentis, & non alias aliter, nec alio modo &c. de quo &c., ita quod &c., ad habendum &c. ponens &c. dans &c. constituens &c. & donec &c. constituit &c. omni &c. Hanc autem in Emphyteusim perpetuam concessionem supradictus Eminentissimus, & Reverendissimus Dominus Cardinalis Franciscus Antonius Finy, quo supra nomine, & vigore supradictae Pontificiae licentiae fecit, facereque dixit, & declaravit &c. erga, & ad favorem dicti Reverendissimi Patris Abbatiae, & RR. Monachorum Caeslinorum Monasterii Murronen. ut supra absen. stipulante praedicta interventae pro annuo perpetuo Canone scutorum quadragesimorum sexaginta trium monetae Romanae de julis decem pro quolibet scuto solvend., & exbursum, prout idem Reverendissimus Pater Abbas D. Caeselinus Galliano Procurator Generalis praedictus nedum vice, & nomine dicti Venerabilis Monasterii Congregationis Caeslinorum, omniumque, & singulorum ejus Monasteriorum insolidum, animo tamen respectu ad dictam Venerabilem Congregationem, & cetera ejus Monasteria habendi relevationem a praedicto Venerabili Monasterio Murronenfi in casu &c. solvere, & exbursum promisit, seque obligavit &c. dicto Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinali Franciscus Antonio Finy moderno Abbati Commendatario eisdem in dicta Abbatia successoribus pro seipso, & eis dicto Eminentissimo, & Re-

Episcopi iudicio gravamen sibi illatum putaverint, recursum habere poterunt ad antedictum iudicem, qui, ubi appellatio admittenda de iure fuerit, causam revisionem assumet. Quod si quis ab huius etiam iudicis sententia vel decreto se gravatum existimaverit, ea serventur, quae pro appellantis a decreto iudicis delegati, supra exposita sunt. Si vero Praelati exempti, alios Superiores in Regno Siciliae ultra Pharium non habentes, deliquerint, antedictus iudex Ecclesiasticus, tanquam ordinarius, respectu exemptorum, contra eos, ut iuris fuerit, procedat, servata semper regula circa modum praescripta.

§.20. Ne autem de facultatibus antedicti iudicis Ecclesiastici disputatio unquam oriri queat, constanter declaramus, quod ille, uti supra, a Rege Siciliae ultra Pharium auctoritate Sedis Apostolicae nominatus, & delegatus, quascumque personas adversus sententias, res iudicatas, ac contractus quoscumque, prout iuris fuerit, in integrum restituendi plenam & liberam licentiam & potestatem exercere possit, & debeat.

§.21. Juramenta quaecumque ad effectum agendi dumtaxat ex causa, quibuscumque relaxandi.

§.22. Quoscumque a quibusvis censuris, & poenis Ecclesiasticis, simpliciter vel ad cautelam, si, & postquam congrue, prout debuerint, tam partibus, quam iudicibus, satisfecerint; firmis tamen manentibus, servatisque, respectu, iis, quae circa modum, & ordinem impertiendae absolutionis superius praescripta sunt, absolventi.

§.23. Quoscumque itidem, qui homicidium, necnon perjurii reatum quomodocumque commiserint, quique bellis interfuerint, & qui adulterium, incestum, fornicationem, & aliud quodcumque flagitium carnis perpetraverint; necnon usurarios, facta tamen usurarum restitutione, ab excommunicationibus, aliisque sententiis, censuris, & poenis Ecclesiasticis, & temporalibus, quas quomodolibet incurrerint, injuncta cuique pro modo culpe, poena salutaris, & aliis, quae de iure fuerint injungenda, etiam in utroque foro absolventi.

§.24. Declaramus tamen, nec praedictum iudicem Ecclesiasticum, nec quancumque aliam Ecclesiasticam personam cujuscumque gradus, dignitatis, & praerogative sit, & quamvis de latere Legatus existat, potuisse aut posse aliquem absolvere a censuris Ecclesiasticis, per Apostolicas constitutiones inflictis, quarum absolutio soli Romano Pontifici reservatur. Et licet hoc ipsum procedat etiam quoad illud genus absolutionis, quod cum reincidentia, & ad effectum agendi tantum, aut ad cautelam, dicitur, & quoad cognitionem, an declaratoria censurarum praedictarum valida fuerit, aut nulla, iusta vel injusta, cum hac quoque omnia Romano Pontifici pro tempore existenti, & Congregationi Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium Immunitatis Ecclesiasticae, & controversis jurisdictionibus praeposita, ad id a Sede Apostolica specialiter deputata, privative, quoad omnes alios, etiam de Latere Legatos competat; attentis nihilominus specialibus circumstantiis, animum nostrum moventibus, declaramus, quod praefatus iudex Ecclesiasticus, tanquam a charissimo in Christo Filio nostro Carolo VI. Siciliae ultra Pharium Rege, ejusque in

De iudicis Ecclesiastici facultatibus.

De juramentis.

De absolutione a Censuris.

De absolutione ab excommunicationibus ob variis criminibus illatis.

De censuris per Apostolicas constitutiones inflictis.

posterum successoribus, ut supra, deputatus, & delegatus, servatis de iure servandis, & citra quancumque abusum, concedere possit recursum a gravamine, quod in declaratoria censurarum, Sedi Apostolicae reservatarum sibi illatum esse demonstraverint, absolutiones cum reincidentia, ad effectum agendi tantum, & etiam ad cautelam; necnon cognitionem assumere, an praedictae declaratoriae censurarum, Sedi Apostolicae reservatarum, promulgatae ab Episcopis aut Archiepiscopis Regni Siciliae ultra Pharium, fuerint valida, aut nulla, iusta vel injusta; ita tamen, ut, si solius nullitatis vitio laborare cognoverint, Episcopo vel Archiepiscopo, qui ad eorum declarationem, respective, processerint, mandet, ut ex integro procedant, reservata post novam declarationem, absolutione plenaria Sedi Apostolica. Et quatenus nullitatis, & injustitiae, vel solius injustitiae vitio laborare cognoverint, declaret, recurrentes non incurrisse: & si declaratoriam iustam esse deprehenderit, recurrentes pro absolutione ad eandem Sedem Apostolicam remittat. Quod si praefatus iudex delegatus ipse fuerit, qui ad declaratorias processerit, & censuras se gravatum fuisse protulerit, aut ex capite nullitatis, aut nullitatis, & injustitiae, aut solius tantum injustitiae, tunc ea observentur, quae supra statuta fuerunt in casu, quo quis a sententia, aut ab alio quocumque decreto ejusdem iudicis se gravatum fenerit: novisque iudex Ecclesiasticus ea omnia servare teneatur, quae iudex ipse delegatus juxta ea, quae modo dicta sunt, servare teneatur in casu recursum, ad ipsum facti, a nulla, vel injusta declaratoria censurarum, Sedi Apostolicae reservatarum, quae ab Episcopis vel Archiepiscopis, respective, fuerint promulgatae.

§.25. Praeterea quascumque monitoriales, poenalesque literas in forma significavit, consuetas, contra occultos, & ignotos malefactores, satisfacere; confisos vero relevare differentes, servata tamen forma Concilii Tridentini, necnon constitutionis Pii Papae V. praedecessoris nostri, super hac editae, concedendi.

§.26. Nec non vota quaecumque; ultramarino tamen, visitationis liminum Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum de Urbe, & Sancti Jacobi in Compostella, & castitatis ac religionis votis, exceptis, in alia pietatis opera commutandi. Tum etiam nationis Siculae communitati, & utilitati prospicere volentes, eidem iudici, uti supra, nominato, & delegato a Siciliae Rege ultra Pharium, facultatem specialem elargimur matrimoniales dispensationes concedendi in tertio, & quarto gradu; gratis tamen, nulloque recepto, vel minimo emolumento; & favore eorum tantum, qui vere pauperes sunt, & miserabiles, & labore manuum suarum vivunt.

§.27. Et ut concessione, gratia, & litera per antedictum iudicem, sic, ut supra, concedenda, sublati obstaculis, summi fortiantur effectum, quascumque personas, ad effectum, dumtaxat omnium, & singulorum praemissorum consequendum, ab omnibus, & quibuscumque excommunicationibus, suspensionibus, & interdictis, aliisque Ecclesiasticis censuris, quibus innodati fuerint, absolventi, & absolutas pronuntiandi.

§.28. Pro

De literis monitorialibus.

De commutatione votorum, deque Matrimonialibus dispensationibus in tertio, & quarto gradu pro pauperibus tantum, & gratis ex speciali facultate concedendis.

De absolutione a censuris ad effectum praemissorum consequendum.

§.28. Pro majori tamen cautela, ea, quae infra sequuntur, declaramus, & decernimus; videlicet, non posse, nec debere praedictum iudicem sese ingerere in causis, in quibus agitur de executione literarum Apostolicarum, etiam super collatione quoruncumque beneficiorum secularium vel regularium, pro quarum executione certi sunt dati executores, quorum a decreto, seu data executione, si fuerit quoquomodo reclamatum, & de illato gravamine, vel excessu dictum; tunc idem iudex in hisce causis in omnibus, & per omnia, ut supra de aliis dictum, & declaratum est, procedat.

§.29. Deputare etiam non poterit subdelegatos, in diocesis praedicti Regni commorantes, multoque minus eis concedere exemptionem a jurisdictione suorum Ordinariorum, praeterquam unum; qui tamen Ecclesiasticus sit, in quacumque Episcoporum residentia, & in praecipuis aliis Regni Civitatibus, ut sunt Drepanum, Therme, Mile, & Masara, seu Augusta; vulgo *Trapani, Termini, Melazzo, & Augusta*, nuncupatis.

§.30. Praeterea nemini concedi poterunt litterae patentes exemptionis a jurisdictione sui Ordinarii ex titulo inserviendi curiae vel tribunali ipsius iudicis delegati; exceptis tantum ministris, & officialibus necessariis: qui tamen in toto Regno non sint ultra quinquaginta, praeter eos, qui praecipuis primae, secundae, & tertiae instantiae ecclesiasticae curiae Panormi inserviunt.

§.31. Nullatenus quoque idem iudex ecclesiasticus nec in prima instantia, nec in gradu appellationis aut recursum, aut per modum provisionis, sese ingerat in quomodolibet concernentibus disciplinam, & observantiam regularem personarum utriusque sexus; distributionem officiorum; collocationem regularium in uno aut altero Monasterio aut conventu; ordinationes circa chorum, & allocutionem monialium, earumque clausuram; designationes cellarum, aliaque similia; sed in his omnibus procedat ab iis, ad quos pertinet, juxta sacros Canones, statuta singulorum ordinum, & Apostolicas Constitutiones.

§.32. Caveat similiter, ne deputet praefides capitulorum, Superiores vel Abbatissas, Vicarios vel Vicarias, vel qualescumque Officiales in Monasteriis vel domibus regularibus utriusque sexus ex quocumque titulo vel colore, sive inconvenientium, sive dissidiorum, sive discordantiae fustigiorum, etiam per viam actuum, provisionalium; sed omnino libere remaneant, juxta sacrorum Canonum praescriptum, & ipsorum ordinum regularium statuta, electiones, & deputationes omnium Praelatorum, & officiorum.

§.33. Itidem nequeat, etiam per modum provisionis, deputare magistros, lectores, rectores studiorum, neque in possessione munerum, vel officiorum confirmare eos, qui, finito tempore, a constitutionibus suorum ordinum praescripto, debent illa dimittere, vel qui remota legitime Superioribus fuerint. In causis autem inter regulares, vere contentiosis, & in quibus esse potest de iure locus appellationi, expleto cursu iudicii in unoquoque ordine regulari, a suis Constitutionibus praefinito, si succumbentes prosequi intendant; tunc causae ad praedictum iudicem Ecclesiasticum devolvantur, qui

procedere teneatur, servatis in omnibus, & per omnia iis, quae supra, quoad alias causas statuta sunt; ita tamen, ut in causis nullitatis profectionis tam ante, quam post elapsam quinquennii; nullo modo se interponat; sed ille ad normam omnino sacrorum Canonum, & Sacri Concilii Tridentini sessione xxv. de regularibus cap. xxix. cognoscantur, & terminentur.

§.34. Ad haec Delegatus non impediatur usum jurisdictionis, a Sacro Concilio Tridentino Episcopis, uti Sedis Apostolicae Delegatis, in exemptos seculares Clericos attributa; facultatem tamen habet idem iudex Ecclesiasticus procedendi etiam in prima instantia in eorumdem clericorum secularium exemptorum causis, tam civilibus, quam criminalibus, easdemque, juris ordine servato, cognoscendi, ac iudicandi; Et in casu appellationis a decretis vel sententiis ejusdem iudicis delegati, in omnibus ea serventur, quae supra hac de re statuta sunt.

§.35. Quoad graviore Episcoporum, & Archiepiscoporum causas, servetur omnino dispositio sacrarum Constitutionum, & Sacri Concilii Tridentini sessione xxiv. cap. v. de Reformatione. In aliis vero minoribus, & civilibus causis, in quibus Episcopi aut Archiepiscopi Regni Siciliae ultra Pharium, non actores, sed rei sunt, delegatus jus habet iudicandi etiam in prima instantia, si causa sit Archiepiscopi vel Episcopi, exempti a jurisdictione metropolitana (& signanter quoad omnes in causis solutionis pensionum), & in secunda tantum instantia, si causa sit Episcopi, juri Metropolitanico subiecti. Tunc enim in prima instantia causa ab Archiepiscopo erit iudicanda. In casu autem appellationis a iudicio delegati, serventur omnia in superioribus disposita.

§.36. Denique, ut nos, nostrique successores Romani Pontifices, diligenter curabimus, ut supra disposita, ac statuta ad usum serventur, quae vim, & effectum habere concorditer statuimus, & decernimus; nec quidquam nostris ministris suo quovis praetextu vel colore peragatur, quod eorumdem observantiam, & executionem retardare vel impedire possit; ita dictus iudex Ecclesiasticus nullas sibi sumat partes, etiam per modum provisionis, vel sub alio quovis praetextu, contra ordinationes, & mandata, quae vel nostra, vel nostrorum pro tempore successorum propria manu per speciale rescriptum signata, & subscripta erunt; nec eorum executionem, quantum in ipsomet sit, audeat impedire vel retardare; sed eisdem debita reverentia, observantia, & executio omnino praestetur.

§.37. Decernentes, omnia, & singula, in Superioribus expressa per nullum Patriarcham, Archiepiscopum, Episcopum, aliasque alia auctoritate, dignitate, & praerogativa fulgentes, impugnari unquam posse, aut debere, praesentisque semper, & perpetuo validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, atque ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, sive spectabit, eas firmiter, & inviolabiliter observandas esse, nulloque unquam tempore notari, retractari, invalidari, inque jus, vel controversiam vocari posse; ipsaque praesentes sub quibuscumque gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aliisque contrariis dispo

De usu jurisdictionis Episcopis a Concilio Tridentino concessa.

De graviore Episcoporum causis.

De officio iudicis Ecclesiastici erga mandata Apostolica.

Clausula.

& Reverendissimo Domino Cardinali Finy presente &c. in duabus solutionibus aequalibus prima nempe in festivitate Sancti Joannis Baptistae mense Junii, & altera in festivitate Sancti Joannis Apolloli, & Evangelistae mense Decembris currentis, & deinde cujuslibet anni ab hodie in posterum decurren. hic Romae libere &c. alias &c. de quibus &c. cum infrascriptis tamen pactis, Capitulis, conditionibus, caducitatibus, & aliis inter ipsas partes amicabiliter Conventis, & concordatis, inviolabiliterque observandis, & materno sermone appositis videlicet.

Pacta quorundam inter ipsas partes.

§. 3. Et primieramente si conviene come si è detto di sopra, che nella presente concessione non s'intendino ne siano comprese le sudetti luoghi di Monte di Roma spettanti a detta Abbazia, ma quelli di qualunque erezione, denominazione, qualità, e quantità siano, restino, e debbano restare a comodo di detto moderno Eminentissimo Abbate, & altri Successori in detta Abbazia senza che detti Venerabile Monasterio, e RR. Monaci Morronesi sopra, e per causa di essi possano pretendere, domandare, o conseguire cosa alcuna perche così &c. Secondo si conviene per patto espresso, che oltre il sudetto annuo perpetuo Canone da pagarsi come sopra debbono restare a carico, e peso di detto Venerabile Monasterio Morronense tutte le spese del mantenimento di due Cappellani della solita adoga di ducati sette, e grana sessanta al Banco della Nunziata di Napoli, e della spesa per le due feste solite in ciascun anno delle suppellettili Sagre, e del mantenimento di Fabriche della Chiesa, ed altri Edificii, ed ogni altra qualsivoglia spesa tanto ordinaria, quanto straordinaria per il mantenimento, e miglioramento de beni di detta Badia, perche così &c. Terzo si conviene per patto espresso, che detto Venerabile Monasterio, e RR. Monaci Morronesi, e detta Venerabile Congregazione de' Celestini, e ciaschedun Monasterio della medema in solidum sempre, & in perpetuum siano tenuti, & obligati conforme detto Reverendissimo Padre Procuratore Generale ne' nomi sudetti promette, e s'obliga a detto Eminentissimo, e Reverendissimo Signor Cardinali Fini Abbate Commendatario sudetto come sopra presente, & altri Successori in detta Abbazia il sopradetto annuo perpetuo Canone di scudi quattrociento sessanta tre moneta come sopra convenuto, non ostanti le sudette spese, e non ostante, che detti Venerabile Monasterio, e RR. Monaci Morronesi non cavassero utile alcuno da detta Badia, e suoi Beni, e non ostante anche i Terremoti, Guerre, Peste, Sterilità, Grandine, Incendio, Siccità, Inondazione, Tempesta, Carestia, Grilli, Sorci, che Iddio non voglia, e finalmente in qualsivoglia altro Caso benchè fortuito, solito, & insolito, pensato, e non pensato qui non espresso, e dal quale fosse necessario farne special menzione, & anco non ostanti qualsivoglia Dazi, Gabelle, Tasse, imposizioni, & altri pesi imposti, e da imponersi da qualsivoglia persona d'autorità per sussidio, o per altre cause, ed occasioni, atti quali, ed altri casi benchè venissero reiteratamente, e più volte in un anno, detto Reverendissimo Padre Procuratore Generale in nome come sopra espressamente rinuncia, e prende tutti sopra detti Venerabile Monasterio Morronese, e sua Venerabile Congregazione de' Celestini tante volte, quanto accadesse, senza potere domandare defulco, ristoro, o compensazione di sorte alcuna del detto annuo perpetuo Canone, che dovrà pagarsi intieramente, e senza diminuzione, & eccezione alcuna perche così &c. Et all'incontro detto Eminentissimo, e Reverendissimo Signor Cardinali Fini

moderno, ed altri qualsivoglia Abbati Commendatarii Successori in detta Badia non possono mai in alcun tempo per qualsivoglia pretesto, e Causa benchè affatto nuova, impensata, & insperata pretendere domandare, o conseguire alcun argomento di detto annuo Canone anco per titolo della maggiore rendita di detti beni, e de miglioramenti in essi fatti, e da farsi benchè considerabili, e considerabilissimi in modoche il detto annuo perpetuo Canone debba sempre, & in perpetuo essere inalterabile, ed immutabile per ciascheduna delle parti non ostante qualsivoglia eventualità, o favorevole, o contraria come sopra, perche così &c. Quarto si conviene per patto espresso, che in evento, che detto Venerabile Monasterio, e RR. Monaci Morronesi, e sua Venerabile Congregazione delli Celestini fossero morosi, e negligenti, & in qualsivoglia modo mancassero di pagare a detto Eminentissimo, e Reverendissimo Signor Cardinali Fini moderno, & altri Abbati Commendatarii pro tempore di detta Badia il sopradetto annuo perpetuo Canone per due termini, e paghe continue, benchè non ne fossero ricercati, ovvero in caso, che per qualsivoglia causa vendessero, dassero, o permutassero, & in qualsivoglia modo alienassero, prendendo il vocabolo d'alienazione in largo modo li beni, e ragioni di detta Badia, e ciascheduno di essi, ovvero i miglioramenti fatti, e da farsi in essi, e sue ragioni, o pure sopra di essi imponessero censi, o speciali ipoteche, o qualsivoglia altra servitù senza espressa licenza, e consenso di detto Eminentissimo, e Reverendissimo Signor Cardinali Fini moderno o altro Abbate Commendatario pro tempore, e senza beneplacito Apostolico espresso, i detti beni sue ragioni e miglioramenti in essi fatti di qualsivoglia qualità, quantità, e valore, ancorchè fosse notabilissimo devolvano, e ricadano, e si intendano divolati, e ricaduti all'Abbate Commendatario pro tempore, e sia lecito al medemo pigliarne il vero reale, & actual possesso di propria autorità, e di fatto senza Decreto di Giudice, vizio di spoglio, nullità, & attentati, e senza speranza, che detto Venerabile Monasterio, e RR. Monaci Morronesi possano in modo alcuno purgare la mora, benchè minima, etiam de acquitate Canonica, perche così &c. Finalmente si conviene per patto espresso, che per maggior validità, ed osservanza del presente Istromento, e cose in esso contenute, e perche non possa mai impugnarsi ne in tutto, ne in parte da qualsivoglia Abbate Commendatario pro tempore di detta Badia sotto qualsivoglia pretesto, ma il medemo Istromento assieme con tutte le cose in esso contenute, & espresse debba sempre, & in perpetuo inviolabilmente osservarsi, e non convertirsi, che detto Eminentissimo, e Reverendissimo Signor Cardinali Fini debba, conforme promette tra sei mesi prossimo ottenere a proprie spese la conferma del medemo Istromento, mediante Breve, o altro Diploma Pontificio con l'Inserzione del presente Istromento per la di lui perpetua validità, ed osservanza con tutte le clausole, e deroghe necessarie, ed opportune perche così &c. Promittens antedictus Eminentissimus, & Reverendissimus D. Cardinali Finy Abbas Commendatarius predictus bona, jura, facultates, Jurisdictiones, exemptiones, & privilegia, ut supra concessa, & ad dictum Abbatem Sancti Clementis spectasse, & pertinuisse, spectareque, & pertinere, neminique alteri fuisse, & esse cessa, concessa, vel assignata, nec aliud quicquam de eis, vel aliquo eorum parte fuisse, nec esse factum, aut in futurum factum apparebit in praedictum hujusmodi perpetuae

petuae concessionis, quam promisit esse, ac semper, & perpetuo fore bonam, validam, & legitimam, beneque, valide, & legitime factam, fibique nomine, pacto, & vigore dictae praesentis Pontificiae permissionis facere, licuisset, & licere, & pro tali, ac tamquam talem omni futuro tempore, etiam per Abbates Commendatarios Successores, attendere, manutene, & inviolabiliter observare, habereque ratam, gratam, validam, & firmam, contraque non tacere, dicere, excipere, opponere, vel venire quovis sub pretextu, causa, ingenio, vel quasi colore &c. Et in eam facere, consentire omnes, & singulos Abbates Commendatarios successores in dicta Abbazia, & alias quasvis personas jus, aut interesse aliquod desuper habentes, vel habere quomodolibet preten. ad omnem solam, simplicem, & extrajudicalem requisitionem dictorum Venerabilis Monasterii, & RR. Monachorum Murronensium libere &c. ita quod alias &c. litemque aliquam desuper non inferre nec inferri facere, aut inferenti modo aliquo consentire, imo omnem litem, & molestiam si que &c. in quovis judicio petitorio, possessorio, summario, summarissimo, sive mixto articulo, Salviani, ac eorum quolibet in solidum in prima, & aliis ulterioribus instantibus advocata, vel non advocata possessione in se ipsum uti Abbatem Commendatarium praedictum, & alias in eadem Abbazia Successores suscipere susceperuntque profecti, mediare, terminare, pariter, & finire omnibus suis sumptibus, & expensis, etiam Procuratoris, & Advocati, absque ulla cura, opera, impensa, vel labore dictorum Venerabilis Monasterii, & RR. Monachorum Murronensium, quos semper, & perpetuo manutene, & conservare promisit &c. in quieti, & pacifica possessione, liberaque fruiione bonorum Jurium, & aliorum, ut supra concessorum, easque eximere, defendere, & liberare ab omnibus lite, molestia, & molestante persona, alias in eventum contrarii, contraventionis, nullitatis, invaliditatis, aut rescissionis praesentis contractus ex quocumque capite resultant ultra praesentem, & inviolabilem observantiam ad quam &c. teneri etiam ipsum, & alios Successores Abbates voluit de omni, & quacumque dictorum bonorum, jurium, & aliorum, ut supra concessorum, & cujuslibet eorum evictione jurisque, & facti defensione universalis, generalis, & particulari in forma juris valida, atque in Urbe solita, & consueta, necnon ad omnia, & singula damna &c. de quibus &c. que omnia &c. alias &c. de quibus &c. quod &c. pro quibus &c. Dicitus Eminentissimus, & Reverendissimus Dominus Cardinalis Finy quo supra nomine seipsum, & ceteros in dicta Abbazia Successores, bonaque omnia, & Jura quaecumque ejusdem Abbazia. Dicitus vero Reverendissimus Pater Abbas Procurator Generalis bona omnia, & Jura quaelibet dictorum Venerabilis Monasterii, & RR. Monachorum Murronensium, & totius Venerabilis Congregationis Celestinarum, cunctorumque ejus Monasteriorum in solidum in ampliori R.C. Apostolica forma solitis cum clausulis &c. contra &c. virtute praedictae praesentis licentiae respective obligarunt more &c. jurarunt &c. super quibus omnibus, & singulis praemissis petuit fuit a me Notario publico infrascripto, ut

unum vel plura publicum, seu publica Instrumentum, & Instrumenta conficerem, atque traderem, prout opus fuerit, & requisitus. Actum Romae in Palatio Vaticano, & mansionibus solitae Residentiae dicti Eminentissimi, & Reverendissimi Domini Cardinalis Finy juxta &c. praesentibus, audientibus, & intelligentibus his videlicet. Illustrissimis DD. Co: Xaverio Canali fil. bo. m. Co: Joannis Mariae Iterammen, & Canonico Donato Antonio Murgini fil. D. Laurentii de Gravina testibus ad praedicta omnia, & singula adhibitis, vocatis specialiter atque rogatis.

§. 4. Tenor supradictae Pontificiae licentiae talis est videlicet. Beatissimo Padre. Francesco Antonio Fini Arcivescovo di Damasco moderno Abbate di S. Clemente in Pescara prostrato à Santissimi piedi di V.S. similmente l'espone come la detta Badia situata nella Provincia di Cbicti Nullius con Territorio separato, o giurisdizione quasi Vescovile sopra cinque Terre, che sono Alanno, Pietranico, Castiglione, Torre de Passeri, e Bolognano, nella quale ultima Terra possiede, & esercita ancora la Giurisdizione Laicale civile, fu dalla B. Memoria del Cardinali Fabbroni suo immediato antecessore data in affitto in vari tempi, che egli l'ha posseduta in diversi prezzi or più, or meno tra li sei in settecento ducati di moneta di Regno, e l'ultimo fito fatto dal medemo di stato di ducati parimenti di Regno seicento quaranta coll'andare a conto dell'istesso Abbate tutte le sequenti spese, cioè il mantenimento di due Cappellani, che importavano ducati sessanta l'anno, l'Adoga di ducati sette, e grana sessanta al Banco della Nunziata di Napoli, per le due feste in ciaschedun anno ducati nove, e di più andavano a conto del medemo il mantenimento di detta Fabrica della Chiesa, e della Sagra suppellettile, come pure quello d'altre fabbriche della stessa Badia, di maniera che le sudette spese un anno per l'altro ascendevano a ducati cento in circa, la qual somma deducendosi da quella dell'ultimo fito di ducati seicento quaranta, resta che il frutto del suo antecessore ritraesse sia stato in moneta di Regno ducati cinquecento quaranta in circa l'anno, ed in moneta Romana (supponendo il cambio non più che al trentacinque per cento) scudi quattro cento. Dopo che l'Oratore è stato proceduto della stessa Badia dalla S. V. ha egli praticato tutte le diligenze possibili per migliorarla, ed accrescerne le rendite, ma ha sperimentato inutile ogni diligenza anzi nel fito procuratore anche coll'accesione della Candela la maggior offerta di stata di ducati di Regno quattrociento cinquanta con dovere andare anche a conto suo tutte le sudette spese forzose, in modo che per esso, secondo tale offerta non verrebbero a costare netti che ducati di Regno trecento cinquanta, che in moneta Romana non fan più, che scudi duecento settanta in circa, e ciò deriva, perchè colla lontananza degli Abbati i beni della Badia posti in luoghi alpstri, e fuor di mano in potere de' Fittarii, & amministratori alla giornata sempre più deteriorano oltre a sudetti beni, e rendite, che sono tutte nel Regno di Napoli, possiede in Roma la stessa Badia ottanta sette scudi Romani annui in tanti luoghi di Monti, che si s'aggono immediatamente a drittura dall'Abbate non compresi nel fito, che si fa in partibus di tutto il rimanente della Badia. In questo stato di cose a maggiore utilità della Badia medema, e degli Abbati pro tempore, crede l'Oratore essere espediente di darla a locazione, o sia Enfeufi perpetuo a Monaci Celestini del Monasterio Morronese vulgarmente chiamata la Badia di S. Spirito

Supplex libellus potestus SS. in: a praedicti Cardinali pro obtinenda licentia relatam Instrumentum conficent di.

vivo nelle vicinanze di Solmona, che è capo della loro Congregazione, e vi risiede per Abbate il Padre Generale della medema, e farlene la concessione per l'anno Canone di scudi Romani quattrocento sessanta tre, che offriscono li medemi pagare ciascun anno in Roma bipartitamente in due Semestri, cioè la metà in S. Gio: Battista di Giugno, e l'altra metà in S. Gio: Apostolo, e Evangelista di Natale netti, e franchi da qualunque spesa all' Abbate presente, come anche a futuri Abbati pro tempore in perpetuum. Con andare a conto de medemi P.P. Celestini tutte le sudette spese forzose riferite di sopra, ed altre straordinarie, che per il mantenimento, e miglioramento de Beni della Badia potessero occorrere, obbligandoli per tal pagamento, oltre i Beni di detto Monasterio Morronese tutti gli altri, che in Roma, e fuor di Roma possiede la loro Congregazione, e col patto di non alienare, ne donare, ne ipotecare, ne in tutto, ne in parte i Beni della stessa Badia di S. Clemente sotto pena della caducità e devoluzione, anche in mancanza degli annui pagamenti, e con altri patti, e condizioni solite a praticarsi in simili contratti, sovra de quali se ne dovrà stipulare qui in Roma solenne libramento in forma, col concedere viceversa a P.P. Celestini del sudetto Monasterio pienissima potestà di amministrare a loro arbitrio, e di migliorare i Beni della stessa Badia di S. Clemente, d'inventar liti, e proseguirle per recuperare i Beni della medema in caso trovassero esserne stati da chi che sia usurpati col libero esercizio a medemi P.P. Celestini dell'accennato Monasterio di Morrone, e senza alcuna dipendenza dagli Abbati pro tempore della Giurisdizione civile Laicale nella Terra di Bolognana, e di ogni altra Giurisdizione civile di qualunque genere, che la medema Badia si abbia, e che col tempo possa averfi, con espresa dichiarazione, che riuiscendo a sudetti Monaci di migliorare i Beni di esta Badia di S. Clemente, e di accrescerne le rendite, in niun tempo dagli Abbati sotto qualunque pretesto, o motivo possa pretendersi maggior censo di quello ora concordato, e stabilito di scudi Romani quattrocento sessanta tre di giulii dieci l'uno, sicchè uniti a questi gli altri sovraccennati scudi ottanta sei de' luoghi de' Monti, che si esigeranno immediatamente dall'Oratore, e dagli Abbati suoi Successori in Roma, viene ad assicurarsi il frutto certo annuo in perpetuo della Badia della somma di scudi Romani cinquecento cinquanta, che difficilmente potrà averfi, non che fermarsi, e accettarsi ogn'anno in qualunque circostanza di tempo. Avendo quivi effetto, mediante il Beneplacito, e consenso della S. V., il sudetto contratto, si stima per utile alla medema Badia di S. Clemente, ed alle Terre, che sono sotto la sua quasi Vescovile Giurisdizione, che questa stessa giurisdizione spirituale sopra le medeme cinque Terre riferite di sopra si faccia amministrare in perpetuo dal sudetto Monisterio Morronese, ed Abbate di esso, perche dimorando questi quasi sulla faccia del luogo, e non più che dieci miglia lontano da S. Clemente potrà con maggior profitto di quell'anime esercitarla. Ma acciò col progresso del tempo non siano per tal giurisdizione li sudetti Monaci inquietati, e molestati da liti vieve umilmente la S. V. supplicata, nel conferire ad essi Monaci tal giurisdizione, di comunicare ad esso Monisterio, ed Abbate Morronese tutti i privilegi, esenzioni, e prerogative, che gode l'Abbate di S. Clemente, col dichiarare, che tal giurisdizione si debba esercitare dal sudetto Abbate Morronese, con totale indipendenza non solo dall'Abbate presente, ma anche da futuri in perpetuo, senza che mai per qualunque

pretesto possa a medemi Abbati farli ricorso alcuno per cose concernenti interessi della Badia, governo della Chiesa, ed esercizio di detta Giurisdizione, la quale dovrà da detto Padre Abbate Morronese esercitarsi perinde, ac si omnimoda Jurisdicchio quasi Episcopalis esset in ipso Abbate Morronese. radicitus fondata nella maniera, che ella trovasi nello stesso Abbate di S. Clemente. Somigliante contratto, siccome riuscirà di grandissimo utile alla sudetta Badia di S. Clemente, e degli Abbati si pro tempore, così pure sarà profitevole all'anime, che sono sotto la Giurisdizione della medema, senza che sia per essere svantaggioso al Monasterio Morronese, i di cui Monaci con la loro presenza, ed attenzione potranno migliorare i Beni di quella Badia, e ritrarne maggior frutto di quello, che possono mai ricavarne gli Abbati, che per lo più a breve tempo, e da lontano per mezzo d'altri lo amministrano, e perciò l'Oratore supplica umilmente la S. V. volergliene concedere il solito beneplacito Apostolico, con la facoltà a Monaci sudetti di obbligarsi nella maniera espresa di sopra, e stipularne colle dovute solennità l'Istrumento, che il tutto &c.

§ 5. Die duodecima Januar. MDCCXXXVIII. Sanctissimus Dominus Noster Oratoris precibus benigne annuens, facultatem in eundem supradictum perpetuum contractum cum omnibus, & singulis pactis, & conventionibus supra expressis juxta petita eidem Oratori, ac supradictis Monachis Caestinis impertitus est. C. Cardinalis Origus Praefectus P. Archiepiscopus Episcopus Anconae Secretarius. Loco sigilli gratis etiam quoad Scripturam.

§ 6. Tenor autem praedictarum literarum Petentalium est infrascriptus videlicet. D. Theodorus Carli Abbas S. Spiritus de Murrone ac Praesidens Generalis totius Congregationis Caestinarum Ordinis S. Benedicti. Dilecto Nobis in Christo Fratri Caestino Galliano Abbati nostri Collegii Caestini Urbani, ac Parochialis Ecclesiae Sanctae Mariae in Posterulis de Urbe, salutem in Domino, & in commissis fidelem diligentemque exequutorum Antiqua, & approbata Patrum nostrae Congregationis consuetudine per nostras Constitutiones sancitum reperitur, ut aliquis ejusdem Congregationis probatae vite, sufficientis scientiae, congruae experientiae, & diligenter prudentiae Monachus ad Jura Congregationum tuenda, bona conservanda, augenda, & recuperanda, eamque, & ejus Monasteria castra, loca, & membra, Personas, & Vassallos ab injuriis defendendos apud Romanam Curiam, & S. Apostolicam Sedem in Generale totius Nostrae Congregationis Procuratorem eligatur, pariter, & constituatur. Cum igitur tu talis reperitus, talique officio dignus in presenti Generali Capitulo fueris electus, & constitutus, prout in actis ejusdem Generalis Capituli plene continetur. Nos una cum Diffinitoralis nostri Capituli Patribus de tuis prudentia, fide, legalitate, bonitate, sufficientia, rerum experientia, atque erga nostram Congregationem zelo, & pietate ac experimento confisi. Te praedictum dilectum Fratrem nostram D. Caestinum Gallianum Abbatem, ut supra Generalem Procuratorem, specialemque Nuncium totius nostrae Congregationis apud Sanctissimum Dominum, S. Sedem Apostolicam, & Romanam Curiam, ubique existentem, tenore praesentium nominatum, electum, creatum, & constitu-

Tenor permissio, & licentia obtenta à Pontifice.

Tenor Literarum Petentalium Generalis Congregationis Caestinarum ad Caestinum Gallianum, in quo praedictum Instrumentum confectum fuit, quibus ille totius Congregationis Procurator Generalis declaratur.

titutum declaratum, & ad omnium ad quos spectat notitiam deducimus. Dantes, & concedentes Tibi omnimodam, plenamque auctoritatem, potestatem, ac facultatem, tam in spiritualibus, quam in temporalibus pro dicta nostra Congregatione, ejusque locis, in membris, Personis, Vassalis, & quomodocumque subiectis annexis participantibus, & connexis procurandi tamquam vero, & legitimo Generali totius Congregationis nostrae Provinciae, Nuncio, & Economo ad causas omnes, & singulas, ac loca, & Personas ut supra quomodocumque pertinentes peragendas destinatus; Comparendi quoque coram quocumque Judice, & Tribunali tam Ecclesiastico, quam Seculari, & coram quibuscumque personis tam publicis, quam privatis cujuscumque status, gradus, dignitatis, & conditionis existant apud dictam Romanam Curiam & S. Apostolicam Sedem pro causis, & negotiis omnibus Civilibus, & Criminalibus, & mixtis ad Congregationem praedictam, ejusque loca, & personas, ut supra spectantes, eaque tractandi, & terminandi. Agendi insuper cum iisdem Judicibus Tribunalibus, & personis quaecumque de Jure, vel consuetudine in favorem dictae nostrae Congregationis, ejusque locorum, & personarum, ut supra contra quascumque personas erunt peragenda, citandi, accusandi, denunciandi, litem movendi, motas contestandi, agendi, proseguendi, componendi, & terminandi, Peculium Congregationis quod Romanae de nostro mandato pro tempore mittitur recipiendi, eisdem pecunias, & alias omnes ad dictam nostram Congregationem, ejusque loca, & personas, ut supra quomodocumque spectantes a quibusvis personis eas detinentibus a publicis Banchis exigendi, & recipiendi. Exigendi quoque redditus, seu fructus quoslibet sive censuum, sive locationum, sive locorum Montium, tam decurios, quam in futurum suis loco, & tempore decurrendos, sive quorumcumque aliorum effectuum quomodolibet spectantium tam ad Monachos dictae nostrae Congregationis, aliaque loca, & personas Nobis subditas, & subiectas, & de rescriptis quod ipsas quietantiae juxta morem, & usum faciendi. Defendendi quoque omnia, & singula nostra Monasteria, loca, Personas, Vassallos, & quomodocumque subiectos, ipsorumque Jura, & Jurisdictiones tuendi bona quaecumque earumdem conservandi, manutenendi, & augendi, ac tandem omnia, & singula faciendi, agendi, exequendi, & terminandi, quae ad dicti Procuratoris generalis officium de Jure; vel consuetudine quomodocumque spectare dignoscuntur juxta procuratoris mandatum, & per Nos ipsos si personaliter ad Congregationis negotia pertractanda, & terminanda adesse fieri, & perfici possent. Nos enim pro praedictorum omnium, & singulorum executione, concedimus tibi omnem necessariam, & opportunam auctoritatem, & nostrae Congregationis nomine totum nostrum posse etiam Vices, & Voces, ratum, gratum, & firmum ex nunc pro tunc quidquid a te pro praefatorum omnium, & singulorum executione, ac inde quomodocumque emergentium annexorum, & connexorum, actum, gestum, factum, & terminatum fuit quod licentes, & habentes. In quorum fidem has praesentes fieri jussimus nostra subscriptione fir-

mas nostrae Sigilli impressione munitas, & roboratas. Datum ex praedicta nostra Regali Abbatia Murrone die XV. Maii MDCCXXXV. D. Theodorus Abbas Generalis. = D. Caestinus Brancia Secretarius = Loco sigilli. § 7. Tenor tandem supradicti Instrumenti mandati Procurae est sequens videlicet. In nomine Domini Amen. Anno millesimo septingentesimo vigesimo octavo, die vero decima secunda Mensis Januarii in Regali, & Venerabili Monasterio S. Spiritus de Murrone &c. Capitulariter Congregati, & in unum ad sonum Campanulae Claustralis, ut moris coadunati omnes infrascripti Reverendissimus Pater Abbas, & RR. Monachi Venerabilis Monasterii Murroneensis Congregationis Caestinarum vulgo nuncupata la Badia di S. Spirito in Viciniis Sulmone in loco infrascripto ubi pro rebus, & negotiis dictorum Monasterii peragendis, & pertractandis congregari, & coadunari solent videlicet. Reverendissimus D. Theodorus Carli Abbas hujus Monasterii, ac Praesidens Generalis totius Congregationis Caestinarum. P. D. Hyacinthus Cotinelli Abbas S. Joannis in Pano, & Prior hujus Abbatiae D. Caestinus Rolli Secretarius Reverendissimi Patris Generalis. D. Justinus Valignani Socius Reverendissimi Prioris Generalis. D. Mutius de Carolis Decanus. D. Horatius Cimaglia Procurator, & Vicarius Castrorum. D. Fridericus de Judice Lector Philosophiae, & Cancellarius. D. Joseph Galenzali Archiepiscopus, & Vicarius Forensis. D. Fabritius Noja Lector Moralium. D. Benedictus Valletta Depositarius. D. Mattheus Venditta Archivista, D. Carolus Gandolfi Sacrista, Archivista, & Depositarius. D. Octavius Tomachelli. D. Beda S. Coloma. D. Philippus Bancore. D. Leopoldus Cialli. D. Placidus Ciembrui. D. Joannes Girardus Zanchi. D. Aloysius de Judice. D. Fortunatus Capri. D. Vuollangus Piscopus, & D. Albinus de Angora asserentes, & mediantes &c. affirmantes ipsos, & majorem, & seniorum partem, ac ultra duas ex tribus partibus vocem, & votum in Capitulo habentes, totumque, & integrum Capitulum representantes nihilominus pro absentibus, & infirmis, si qui sint de rato in forma promittentes libere &c. ita quod &c. alias &c. sponte &c. omnique meliori modo &c. fecerunt, & constituerunt &c. eorum dictique eorum Venerabilis Monasterii Procuratorem P. D. Caestinum Galliano Procuratorem Generalem ejusdem Venerabilis Congregationis licet absentem, & in alma Urbe commorantem, sed tamquam praesentem &c. specialiter & expresse ad ipsorum R. D. Monachorum Constituentium, dictique eorum Venerabilis Monasterii nominibus, & pro eis praevia tamen necessaria, & opportuna facultate Apostolica, debitaque permissione concessionem in locationem, seu Emphyteusium perpetuam duraturam, & quae afficere etiam debeat Abbates Commendatarios Successores Abbatiae S. Clementis in Piscaria nullius Diocesis cum Territorio separato, & Jurisdictione sere Episcopali super quinque Terris Allani nempe, Petranici, Castiglione, Turris Passerum, & Bolognani, & cum Jurisdictione laicali civili in dicta postrema Terra Bolognani, omniumque, & singulorum ejusdem Abbatiae S. Clementis bonorum mobilium, stabiliu, fimoventium, & aliorum quorum-

Instrumentum aliud, quo à Capitulo Generali Congregationis Caestinarum in Monasterio S. Spiritus de Murrone congregatorum prius instrumentum approbatum fuit.